

1. Difusió del spiritus liberans per el Mediterráneo.

Més que d'apít luterà, es pot parlar d'ambient reformista.

La base d'actuació a la plataforma erasmítica de crítica de l'Església i l'adopció de l'altre gran moviment a atac contra realitat Església viciada
doctrina salvació per la fe.

Pero hi han obstacles: 1º diminuant ambient romà de jerarquia eclesiàstica

2º reforma principal vici a Espanya i Itàlia

3º satisfacció certs prínceps, en França (1516)

4º poder monarquis a França i Espanya; Tradició puritària Itàlia

Cercle prot. filoprotestant:

1º els italians

Veneçia

Trayot: Valde

3to: Renata de França

2º els francesos

Margareta de Navarra

El cercle de Maux

Rousset y Farel.

Calvinisme

2. Aparició de Calvi. 2º generació.

afecionat a Lúter.

Calvi fill de burgesos ric. jurista-humanista. Esport lògic, racionalista

Criptoprotestant. 1533 feup. Basilea. Religió

Institució: res més que Bíblia

fora tot el posterior. (tot del sacramento Natis ms, Eucarià)

fe - com Lúter

predicament - com Lúter i ngli

interpretació personal - com l'individualisme

ministres elegits - democràcia

tot atmosfera religiosa.

Església col·lectiva Estat

Humanisme sever - Església

Esimebre - Gran Consell - Consistori - Acadèmia.

Autònom - llibertat predicament - fanatisme contra hereges - spiritus martiris

Per què capítolisme:

3. Tradicions calvinisme.

Ària - Elector palatí: Heidelberg

País Neuxon - sobre stavobaykita

Anglaterra: Bucer - Oxford

Escòcia: Knox - St. Andrews. presbiterian.

França: Huguenots

Gilbey sobre calvinisme

"Representa - la tribulació - la copiositat literària y científicament més perfectes de Cristiansme"

"Naturalista completament llatina, regimental (!!) " (Vol dir, jerarquia).

de Lluís Martí $\left\{ \begin{array}{l} \text{acció absoluta de Déu.} \\ \text{elecció de gràcia} \\ \text{habitud de Déu en comunitat d'alta} \end{array} \right. \begin{array}{l} \text{(omnicomprensiva)} \\ \text{(caracter personal)} \end{array} \rightarrow \text{Anti Totalment}$

no solament en la
ètica-religió. Per tant,
adulta i greu en vida
↓
en això molt pròxim
pietat catòlica.

però, a diferència, caràcter
marcadament independent.

Doble predestinació. Déu crea pecat en Adam. És reprobat - afecte al
"decretum horribile" - son també inclou "peccat de déu"; però sols
com a mitjà; els elements positius són els elecció

Comú cap a l'Invisible - no culte

acció de Déu personal en homes regida decret predestinació

Déu és energia, és sempre actuant. No es pot distingir Déu i homes quan
s'intueix gràcia - pecat. Déu no va crear primer home dotat de llibertat ni
a similitud reversa. Tanque per ell tot camin mort, vivió per decret de Déu.
Premanació no és més que remei donat decret absolut, però no és acte d'amor i
de reconciliació.

Ped tant, diferència justificació ment Crist.

Toynbee sobre el calvinisme

La fórmula més perversa del determinisme es la teològica, perquè en lloc del Veritable Déu es crea un ídol, al qual s'adscriuen tots els atributs de la personalitat divina, insistint especialment amb èmfasi sobre la transcendència divina. Aquest Déu es transforma en quelcom tan impersonal i implacable com la Sacra Necessitat.

Així arriba de les religions' ortodoxes del proletariat i'ntem de la civilitat així
més rígid i exemplar en | Calvinisme
| Símet vilàmic.

Segons Toynbee així a s'íntime disgregació societat, en el qual l'èlan vital es veu inhibit pel "sentit de massa". I en canvi determinisme provoca energia i activitat desmesurada pel alle i'ntit de desconmutat requereit.

Així s'paralel requereit comunità en la versió adivina de la predestinació actual.
Però la culpabilitat en victòria porta necessàriament a una pinal.